

VECKOBLADET

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

5

Utkommer fredagar

1986 12:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 14 februari

Besk kritik av centrumutredningen

—Bilfri innerstad på sikt, anser vpk.

Vpk Lund har nu tagit ställning till centrumutredningen. Det sker genom ett förslag till fastighetsnämndens yttrande över utredningen »Trafiken i Lunds centrum».

»Utredningen Trafiken i Lunds centrum» måste underkännas. Dess förslag löser inte centrumtrafikens problem utan är i stället inriktad på att tillfredsställa köpmännens intresse för köpstimulerande gator.

Nämnden menar att en ny utredning bör ha bl a följande utgångspunkter:

- en bilfri innerstad på sikt, starkt minskad bilism nu
- utbyggt och miljövänlig kollektivtrafik
- en levande stad för de boende samt för gående, cyklister och kollektivtrafikresenärer.

Nej till bilismen

Nämnden motsätter sig bilismen och dess resursslösande effekter. Dess luftföroreningar, förfullningar, buller och trafikosäkerhet. Vi går emot de föreslagna nya parkeringsanläggningar i kv Galten och Blekhagen. Parkeringen på

Mårtenstorget ska omedelbart tas bort. Liksom på sikt p-husen på Domus tak, Ahlens samt under Stadshallen. VBBs förslag räknar med ökad trafik och buller på flera gator, vilket inte kan accepteras.

Stadsbussar

Nämnden ställer sig bakom den motion som vpk tidigare har inlämnat angående bl a stadsbussar. En satsning på mindre och miljövänliga bussar, ny teknik, trådbussar mm kan väsentligt minska föroreningar från denna källa.

VBB har inte seriöst behandlat alternativa möjligheter till dagens bussnät. Om man i stället för dagens spindelnätmodell inför ringlinjer med busspooler (mindre terminaler) vid t ex Centralen, Botulfplatsen och Lasarettet/Vattentornet, försvinner behovet av dagens stora terminal vid Botulfplatsen. Alla bussar i Lund behöver inte trafikera Klostergatan. Om samtliga busslinjer angör två busspooler, tillfredsställer man ombytesbehovet.

Regionsbussar

SJ bussterminal måste bort ifrån

kv Galten — här behövs bostäder samt grönska för bl a Vårfruskolans elever.

Fastighetskontorets idé att dela terminalen mellan Galten och torget är inne på rätt linje, men går inte tillräckligt långt. Man behöver inte någon stor terminal — övergång mellan olika regionsbussar är liten. Däremot behöver man goda övergångsmöjligheter mellan stads- och regionsbussarna. Flera mindre terminaler (t ex Clemenstorget, gamla vattentornet) samt angringspunkter i närheten av stadsbussarnas tredje pool, kan tillfredsställa resenärernas behov samt minska regionbussarnas genomkörning och luftförorening. Dessutom kan byggnaderna vid Clemenstorget bevaras och stadsmiljön vid Galten förbättras.

Tågtrafik

VBB:s behandling av tågtrafik är otillfredsställande. En ökad satsning på tågtrafik — genom t ex fler hållplatser i såväl Lund som Malmö, öppnande av Fosie som slutstation i Malmö för vissa pågåg — bör upptas till diskussion inom SSK. På så sätt kan tågtrafiken anpassas till resenärernas behov och därmed behovet av busstrafiken Lund-Malmö minskas.

En levande stad behöver bostäder, affärer, grönområden, gående och cyklister. Den behöver en åtkomlig kollektivtrafik av god miljömässig kvalitet. Den behöver en god handikapptillgänglighet. Den behöver inte en massa bilar, stora p-anläggningar, avgaser, buller och trafikolyckor. En utredning om trafiken i Lund måste utgå ifrån dessa principer.»

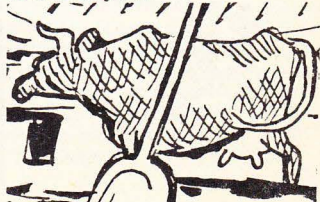
Fastighetsnämnden valde att återremittera ärendet.

Arrendeböndernas friköpsrätt

Jörn Svensson lyckas ofta på ett fruktbart sätt placera in aktuella politiska problem i ett historiskt sammanhang. Ett exempel är förstas hans uppmärksammade skänemotioner. Ett annat är motionen om arrendatorns rätt till friköp, som nu ligger som motion på riksdagens bord. I denna skissar han först på den historiska betydelsen av arrendejordbruket och hur godsägarna och andra jordägarintressen alltid dominerat i riksdagen. Sedan pläderar han för arrendeböndernas friköpsrätt:

Det handlar om en kategori människor, som redan alltför länge fått vänta på reformer. De, som skulle omfattas av en friköpsrätt, är småbrukare, som under ofta hårda förhållanden bedrivit sitt jordbruk, hållit landskap öppna och sin bygd levande. Sällan eller aldrig har de kunnat påräkna annat än blygsam avkastning för många års arbete. De har också i många fall fått finna sig i godtycke från de stora jordägarna och har tvingats acceptera former för kontrakt, som gett deras sociala position en stor osäkerhet. Det är nu fyra år sedan en ny majoritet av socialdemokrater och kommunister ånyo kom till stånd i riksdagen, och den borde ha kunnat gå godsarrendatorerna och andra innehavare av sk historiska arrenden till mötes i friköpsfrågan.

Tidsfaktorn verkar i flera avseenden till nackdel för de mindre arrendatorerna. Godsinnehavarna använder tillfället till att söka göra sig av med sina arrendatorer. För de små jordarrendatorer som närmar sig eller överskridit pensionsstrecket är det i många fall betydelsefullt, att de i förekommande fall kan räkna på att få friköpa den ofria mark, på vilken deras boningshus är beläget. Det vore en akt av den elementaraste rättvisa, att arrendatorerna finge se ett orättvist system gå i graven före dem själva.

VPK LUND anseri.

Den skånska krisen är universell

Plötsligt har även skåningarna drabbats av ett krismedvetande: Skånska företag köps upp av svenska kapitalister, staten bidrar till nedläggning av skånska företag. Skåne håller på att inlemmas i ett fattigsverige. I Sydsvenskan förfas man sig över att det håller på att bli som i Norrland eller i Bergslagen. Trots att man kan se paralleller med andra landsdelar vill man inte se de större sammanhangen.

Koncentrationen av industrier och statsförvaltning till ett par centra har pågått länge. Periferin har alltmer marginaliserats och vidgats: Skåne ryms inte längre i centrum, och pressas utanför marginalen precis som Norrland och skogslän tidigare.

Istället för att inse att detta är ett generellt problem bjuder skånepolitiker över varandra i krav om speciella åtgärder just för sin region. Alltfrån inrättandet av forskningsbyrå till krav om byggande av bro över sundet framställs som en väg till räddning.

Alla borde inse att situationen är en funktion av ett dåligt ekonomiskt system. Ett system som tillåter kapitalägarna att bestämma hur kapitalströmmarna skall gå. Ett system som gynnar produktion av lyxbilar för export istället för basvaror för inhemskt eller utrikes bruk. Ett system som gynnar koncentration på vissa ställen och nedläggning och avfolkning på andra. Ett system som ställer grupper av människor mot varandra.

Vi måste se till att vi, i de tydligaste delarna av landet, har något gemensamt med dem i norr. Precis som vi har något gemensamt med dem i latinamerika eller Sydafrika. Vi är alla offer för en kapitalistisk rovdrift. Vi har alla ett ansvar att föra en gemensam kamp för en människovärdig tillvaro och ett fungerande samhälle.

Tillsammans är vi faktiskt rätt många. Både inom och utom landet. Tillsammans kan vi faktiskt utgöra en kraft för att förändra samhällsstrukturen. Förutsättningen för detta är att vi vågar ställa oss mot varandra. Att vi vågar se problemet ur ett snävt regionalt perspektiv.

Det finns ingen kris som är skånsk, den är universell och kräver radikala motåtgärder.

Lisbeth Lundahl fick ett par röda strumpor i pris för gott partiarbete vid årsmötet.

Nypessimismen på frammarsch

I Veckobladets spalter har på sistone dykt upp optimistiska prognoser om att den politiska vinden håller på att kantra över till vänster igen. Tyvärr måste jag nog demotera dessa rosendrömmar efter att ha varit med om vpk-Lunds årsmötesfest.

Till denna fest hade styrelsen anlitat latinamerikaner för att kunna erbjuda goda empanadas till gott vin och starkt uppfriskande öl. Blåsorkestern skulle framföra sitt ryska program, som intränsats under månader. Och Thomas Schlyter skulle visa sin årliga bildkavalkad kring vpk-Lund i arbete. Allt detta skedde också, men till en ynkans liten publik. Endast några bord av lyssnande kunde njuta av blåsorkesterns formidabla framträdande i ord och toner.

Är politik verkligen så ute att man inte ens en gång om året vill träffa sina partikamrater under angenäma former? Är verkligen ödlorna på TV och privatlivets sockervadd så lockande att man inte vill tömma en bägere med sina politiska kompisar. Endast en bråkdel av styrelsen (en bråkdel som dock bar upp hela organisationen) hade masat sig dit. Inte en enda KHF:are fanns som kunde ta hand om de tre tjejer som lockats dit av VB:s trapputdelade KHF-nummer, där festen stod oömmind.

Klockan elva hade nästan alla gått hem. Några ännu icke besegrade stannade kvar och dansade exstatiskt till kl 02 (ett förslag att gruppen skulle utgöra kärnan i vpk IF:s danssektion avsågs inte). Sedan gick man ner till en polsk fest och pratade om realsocialismens bedrövliga tillstånd.

Tant Fina

Vpk Lunds årsmöte ajournerat

Förhandlingarna återupptas tisdagen den 25 februari kl 19 i studiecirkelrum 1. I föredragslistan hade vi kommit till punkt 11: verksamhetsplan för 1986. Det finns alltså mycket att diskutera. Vad som redan hunnits med är

t ex en lång diskussion om valet och rapporten från valkommittén, ett uttalande till förmån för en fri Ny Dag (publ på annan plats i detta nummer av VB) och val av styrelse m m.

Välkommen igen den 25 (även om du inte var med den 8.e).

Dagens poäng vid vpk's årsmöte

Valanalys vid vpk's årsmöte. Det påstods att en orsak till vår tillbakagång kunde beröra att vpk-Lund bestod av en samling nygamla skäggr.

Tecknaren tänker sig den situation inför 1988 års val i Lund.

forts från sid 3

mer av partiledningsmegafon. I praktiken saboterar man idag partitidningen genom att vägra sälja tidningen. Därmed undergrävs Ny Dags och partiets ekonomi och resurser. Det påminner faktiskt om APK-arnas insatser under 70-talet.

Många av de som stolt markerar att de är leninister är i själva verket förvånansvärt fixerade vid det reformistiska arbetet i partiet. Det finns bra exempel lokalt och från riksdagsgruppen.

Uttalande taget vid vpk Lunds årsmöte 8/2 1986

Vpk-Lunds årsmöte 1986 vill med anledning av partistyrelsens beslut att uppdrå åt VU att inrätta ett redaktionsråd för täta kontakter med Ny Dag, uttala oss för en fri press, en Ny Dag utan beroende till politiska kontrollorgan. Det innebär också att inga krav bör ställas på Ny Dag:s journalister om partitillhörighet.

Lund den 8/2 -86

Ett litet renlärigt parti eller?

Ingen kan idag påstå att VPK är genomsyrat av leninismen. Tvärtom är VPK ett parti med relativt högt i tak och stundtals en bra och konstruktiv inre debatt. Men det finns krafter som vill vrida klockan tillbaka och som definitivt inte vill fortsätta den politiska linje som bär CH Hermanssons och Lars Werners stämpel. Men en utveckling mot sektarism och ortodoxi skulle, menar jag, vara helt förödande för partiets och socialismens utveckling i Sverige.

Diskussionerna om leninismens vara eller inte vara är kanhända ett slag i luften eller begränsar sig till en symbolfråga. Men kanske är det en viktig symbolfråga: ska partiet sluta sig inom ett renlärigt skal eller ska det utvecklas till ett mer öppet, demokratiskt socialistiskt parti som kan förändras i takt med verkligheten. Ska vi t ex ta till oss de erfarenheter SF i Danmark gjort och kanske bli ett reellt alternativ för många människor här i landet. Eller ska vi dö en död i renlärig skönhet?

Bengt Hall

PS För många är SF ett skällsord. Inga riktiga kommunister - reformister som försöker vara marxister, hävdas det. Jag har ögnat igenom deras program och funnit att de omfattar marxismen, har brutit med leninismen och har ett klart och redigt språkbruk i motsats till retoriken i VPKs partiprogram.

DS

Nu är första spadtaget taget för Kulturmejeriet. Men en ond ande svävar över bygget.....

Skulle Lenin varit leninist 1986?

Vilken väg ska vpk välja? Socialistiska Folkepartiets, den ortodoxa eller någon annan? Ska vi utmönstra leninismen den avgörande frågan vid ett ev vägval vid nästa kongress? Så kan man kanske tro utifrån en lundahorisont. Att det för närvarande finns motsättningar i partiet har väl nu uppenbarats och dessa blir nog än tydligare när programdiskussionerna sätter fart. Det är bra. Däremot tror jag att många känner sig en aning förrirade när det pratas om att göra upp med leninismen. Vad står leninismen egentligen för?

Leninism

Lenin betonade den subjektiva faktorn. I en viss given situation var det möjligt att göra revolution förutsatt att det fanns ett starkt kampdugligt parti. Detta i motsats till Kautskys ödesbestämda syn: tids nog kommer katastrofen och sedan socialismen. Lenin betonade också statens klasskaraktär. Den borgerliga staten var en våldsapparat för de härskande klasserna och måste krossas. Den socialistiska omvandlingen skulle ske genom ett väpnat uppror (som i och för sig kunde anses som demokratiskt eftersom det var ett uttryck för folkmajoriteten). Allt detta speglade naturligtvis förhållandena i Ryssland vid den tiden. Arbetarklassen var i minoritet, djupt feudala förhållanden rådde, partiet var förbjudet och underjordiskt.

Det som vi idag förknippar med leninism handlar om partiets roll och karaktär. Partiet som avantgarde, förtrupp, en elit var en nödvändig realitet 1917 men uppfattas 1986 som odemokratiska maktansspråk, och orealistiskt. Partiets överhöghet och sammanväxtning med statsapparaten i öststaterna har också blivit leninismens och det svenska partiets barlast. Det finns även andra problem med Lenins teser: Statens karaktär har förändrats. Idag fyller som bekant staten eller den offentliga sektorn en roll som vi ofta vill framhäva positivt.

Är vpk leninistiskt?

På temamötet för en tid sedan på stadsbiblioteket om leninismen tycktes det vara en allmän inställning att det var längesedan leninismen präglade partiet. Däremot kan man tala om ortodoxa tendenser med leninistiska drag. Om detta har Ulf Nymark och Roland Andersson tidigare polemiserat i VB. I VB nr 4 kritiserar Roland Ulf för sitt exempel på leninismen i partiet. Ett exempel på maktmissbruk är inte tillräckligt menar Roland, vilket jag håller med om. Å andra sidan finns flera skäl som styrker Ulf's påståenden vilket jag kommer till sedan. Roland menar fullt

riktigt att vore Ulf's exempel bevis nog är andra organisationer också leninistiska. I flera avseenden framstår SAP som mer leninistiskt än vpk i den sämre bemärkelsen, dvs partiegoistiskt och maktfullkomligt. Detta har säkert också varit en drivkraft för många att gå in i vpk. Rolands slutsats blir att vpk idag inte är leninistiskt. Sedan gör dock Roland en saltomortal. Han kritiserar ledande krafter i vpk Lund som bestämt sig för en antileninistisk linje. Om du menar att vpk inte är leninistiskt och du tycker att partiet är på rätt väg - ja då bör du väl också kunna acceptera markeringen mot de leninistiska dragen?!

Jag tror dock att leninismen som allmänt begrepp mer förvillar än reder ut problemställningarna när vi nu talar om partiets vägval.

Partiets utveckling

Jag är inte riktigt överens med Rolands historieskrivning. 1967 bytte SKP namn till VPK. Partiet fick också ett nytt program. Det rörde upp starka känslor. Programmet innebar nämligen ett avsteg från den mer traditionella kommunistiska retoriken. Syftet var att öppna partiet och fånga upp de vänstersocialistiska strömningar som då fanns. Redan 1964 när C H Hermansson blev partiledare kan man säga att dessa portar öppnades. Men ändringen 1967 hade en mycket tydlig defensiv uppgift: att förhindra bildandet av ett vänstersocialistiskt parti av dansk modell. VPK skulle bli högre i tak. Att som Roland gör likställa detta med socialdemokratiska vänsterpartiet från 1917 tycker jag är fel. Partiet fick sedan under 70-talet i takt med vänsteruppvinget en programmatisk åtstramning där Lenin åter togs till nåder.

Det är dock tveksamt om Lenins partiteorier någonsin under 70-talet har präglat VPK. Tvärtom har vi successivt i strid med Lenins elitistiska partiteori accepterat en utveckling mot ett s k massparti. Vi har varken förberett oss för ett våldsamt maktövertagande med gevären i hand eller fast en hård partidisciplin. Tvärtom har vi eftersträvat ett öppet och fritt parti som i väsentliga stycken tagit avstånd från odemokratiska inslag i sovjetkommunismen.

Efter många års befästande av den politiska linje som startade med CH Hermansson som ny partiledare 1964, som bl a inneburit avsteg från ortodoxa kommunistiska drag och självständighet både gentemot SAP och Sovjet (trots 70-talets leninistiska renässans) håller nu någonting på att hända. Majoriteten av den nu valda partistyrelsen visar alltför ortodoxa drag och sekterism. Kanske vill man stoppa "moderniseringen" av partiet. Jag tror inte att alla är medvetna om detta. Jag är inte heller säker på att denna ledande grupp i partiet är representativ för medlemskåren.

Illavarslande tecken

Den sista kongressen var i sig ett talande bevis för tendenserna av ortodoxt slag. På bred front

invaldes i partistyrelsen många av de som gjort sig kända för en ortodox linje.

Bo Hammar tvingades avgå (efter en ful förtalskampanj) krav på Werners avgång fördes fram.

En mycket tydlig symbolfråga i manifestationen mot "modernisterna" på senaste kongressen var förslaget till huvudmanifest. Majoriteten drev igenom ett huvudmanifest som ingen riktigt visste varför man skulle ha och helt följdriktigt inte heller har använt därefter. Men manifestet blev en samlande symbolfråga för den "nya majoriteten", som egentligen är en disparat grupp men vars ledande krafter står för en traditionell ortodox partilinje.

Den nya partiledningen har visat en brist på ärlighet och en överhetsideologi som är illavarslande. Behandlingen av kvinnoutskottet är välkänt. Påhoppet på Ny Dag, viljan att censurera och direkt kontrollera tidningen är ett aktuellt exempel. Hot om disciplinära åtgärder, krav på partibok för Ny Daganställda, och olika former av okamratliga påhopp stärker knappast partiet.

Risken är uppenbar att detta med leninismen blir en symbolfråga: är vi riktiga kommunister eller inte? I en tid när det är besvärligt för vänstern, när partiet stagnerar och har svårt att nå ut uppstår ett naturligt missnöje. Man söker syndabockar och man vill kompensera svårigheterna med en starkare politisk identitet. "Vi leninister är riktiga kommunister". Istället för att slå utåt slåss man inåt. Framförallt tenderar de som bara har partiet som social bas att kompensera svårigheterna på detta sätt. Syndabockarna heter ideologisk förläckning, reformism, dålig partidisciplin och mellanskiten/akademikerna. Tarcisio som är bsviken på valresultatet och valarbetarna samlar ihop hela köret av syndabockar: mellanskiten (som om arbetarna i t ex Malmö skulle vara mer aktiva), kvinnorna, VPK Lunds kongressdelegater (som underförstått inte står på leninistisk grund).

Vägen till socialism

En fråga som rymms inom leninismdiskussionen är vägen till socialismen. De ortodoxa anklagar andra

Världsrevolutionens organisatör

Leninism= "riktiga kommunister"

Om man nu hävdar att vi måste bekämpa och motarbeta de leninistiska drag av dåligt märke som antytts ovan innebär naturligtvis detta inte att Lenins insatser bortförklaras och visst bör vi studera Lenin. Men jag vet inte varför vi måste etikettera oss som leninister. Tarcisio säger i årsmöteshandlingarna att han är det pga att han tror på det subjektiva. Det må han göra bara han inte tillvitar övriga i partiet, som inte deklarerar att de är leninister, för att vara kautskyaner och tror på en lagbunden, ödesbestämd utveckling som då skulle legitimera att man åker ut till landet och sitter med armarna i kors. Och jag är inte säker på att en valframgång bara handlar om en viljans triumf. Se på folktoppartisternas orättvisa lokala framgång!

för att ha en övertro (och drar paralleller till SAP och danska SF) på den parlamentariska vägen. På kongressen kom också fram starka krav på mer utomparlamentariska aktioner. Särskilt markerades detta i diskussionerna om 6-timmars arbetsdag. Förslaget om att gå ut med en riksomfattande namningsamling av samma slag som moms-kampanjen för några år sedan väckte genklang. Det återstår att se vad den nya partiledningen tänker göra.

Många av de ortodoxa talar mycket om massrörelser men är förvånansvärt sekteristiska och partifixerade. De vill t ex förändra Ny Dag till en inåtvänd partitidning. Jag satt med i tidningsutskottet under kongressen och jag häpnade över de samstämmiga sekteristiska tendenserna: mer om partiet internt, mer om arbetsplatserna, mindre kultur,

forts på sid 2

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet, Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress: .....

Postnummer: ..... Postadress: .....

Resa i österled

»Vänsterpartiet Kommunisterna», står det i partiets stadga, utvecklar relationer med andra kommunistiska och arbetarpartier på grundval av ideologisk gemenskap, solidaritet. . . ». Att detta inte bara är tomma ord visas nu igen av det faktum att vpk sänder representanter till Sovjetunionens Kommunistiska Partis instundande kongress. Och inte vilka representanter som helst. Partiordföranden själv och en av de vice. /Att den andre vice inte reser med beror säkert bara på att han ändå har så goda erfarenheter av Sovjet). Det glädjer ett gammalt kommunisthjärta att denna gamla fina tradition lever kvar! Speciellt i dessa tider när marxism-leninismens oumkullrunkeliga sanningar och de kommunistiska idealen ifrågasätts av kapitalist-lakejer och provokatörer långt in i kommunistpartiernas led.

Att världens kommunistpartier sänder representanter till SUKPs kongresser är en tradition ända från den tid då ryska revolutionen fortfarande var ung. Sedan kom J.V. Stalin, »vär älskade Stalin», »allas Lillefar», »världsproletariatets ledare» som det hette på den gamla goda tiden. De få kongresser som hölls under Stalin-tiden präglades av lovsånger till Stalin. Vpk, då under namnet SKP var där och sjöng. Visst kunde det bli lite pinsamt ibland med alla hyllningar, men ordning och reda inom den världskommunistiska rörelsen, det var det.

Fred, frihet . . .

Och än i dag är det mest sig likt från Stalintidens kongresser. Inget pseudodemokratiskt trams som omröstningar och debatter och sänt. Kongressens främsta uppgift är att bekräfta de korrekta beslut som redan fattats, att markera den revolutionära förtruppens enhet, att visa vacklande element partiets styrka. Och de utländska kommunistpartiernas närvaro är viktig för att framhålla enheten inom den världskommunistiska rörelsen – att understryka SUKPs ledande roll. Det är inget märkligt med det. Så var det också under feodaltiden, vasallerna skulle ge ett rituellt trohetslöfte till feodalfursten. Ja, naturligtvis, feodaltiden var ju reaktionär, medan Sovjet idag representerar det mänskliga framåtskridandets högsta nivå, med det är ju inget fel att vissa mönster från den gamla tiden går igen i ny form, när de stärker fred, frihet, demokrati och socialt framåtskridande.

Rutten liberalism

Till min stora besvikelse läste jag att vpk:s partiordförande skulle kunna tänka sej att diskutera frågan om utresetillstånd för en del judar i Sovjet. Den borgerliga pishumanismen har firat en ny triumf inom vpk. Varför i all världen skulle någon vilja lämna det framgångsrika socialistiska uppbygget? Annu värre saker har jag hört förljudas här i Lund. Att vpk inte alls borde resa dit, och om man ändå reser borde man ta upp frågan om de politiska fångarna och de oppositionella som finns intagna på psykiatrisjukhus och i läger och fångelser. Jag hoppas verkligen att vpk-delegationen håller sej för god för sådana dumheter. Till dem som pratar så brukar jag säga »OK det finns kanske politiska fångar, men tänk på hur många som trots allt är utanför lägren, och tänk på så glada alla de där fångarna blir när de äntligen kommer ut. Och vad beträffar antisovjetister, spioner och förrädare på mentalsjukhus, så är det väl den enda rätta platsen för dem. För nog måste man vara en knäppgök om man förräder den socialistiska staten, och inte förstår sitt eget bästa. Att ömka sej över de »politiska fångarna» är bara rutten liberalism!

Leve vänskapen!

»Afghanistan» skriar SKP-are och många krypto-SKP-are som infiltrerar vpk Lund. Nej, Afghanistan ska vi inte överhuvudtaget tala om. Där har vpk stämt in i imperialisternas vargtjut, vilket beror på att partiet på många håll är angripet av vanstersocialistiska element, vilka bara utgör borgerlighetens vänsterflygel. Men den sunda, kommunistiska kärnan är fortfarande oanfrätt, vilket inte minst vpk:s närvaro vid SUKPs kongress är ett uttryck för. Jag vill avslutningsvis önska Werner och Claeson lycka till och hoppas att besöket i det stora socialistiska landet ska leda till fortsatt och utbyggd revolutionär kampenhet mellan vpk och SUKP på en korrekt marxistisk-leninistisk grundval. Och hoppas gör jag att sovjetledarna är kloka nog att uppfatta eventuellt prat om utresetillstånd för judar som bara ett beklagligt utslag av lillebrors grälsjuka.

Leve vänskapen mellan vpk och SUKP! Leve den proletära internationalismen!

K. Gråbring

Oro över ekonomin

Veckobladet jämför reaktionerna i Kävlinge och Lund inför ekonomiska svårigheter. Det är alltid intressant att göra jämförelse om det man jämför med är jämförbart.

Det stora problemet för Lund är inte att vi i sig har lite pengar i kassan. De får inte vara ett självändamål att ha en hög lik-

Ny vpk-skräll i korbowlningen

LUND: Vpk som i förra matchen klämde i med fina 1880 poäng i korbowlningsturneringen mot Lasarettet, skrällde nu mot Sotarna som åkte på 13-5 och 1836 mot 1639.

Vinnartrion var Thomas Andersson 643 – förra omg rekordslag med 744 – Lenart Löfving 627 och Anders Resar 566. Bäst hos sotarna var Ragnar Karlsson med 615.

Serieseger?

VPK:s korlag möter S.t Lars måndagen 24/2 kl 18 i Bollhuset. (Vinst i denna match betyder att VPK vunnit div 1).

viditet. Däremot är det ett allvarligt problem att vi är efter år gör av med mer pengar än vi får in genom främst skatter, avgifter och statsbidrag. Sedan den 1 januari 1981 har våra utgifter varit ca 250 miljoner högre än våra inkomster. Härutöver har vi lånat stora belopp, närmre 500 miljoner under motsvarande tid.

Det är i och för sig inte fel att låna till investeringar så länge inflationen är hög. Nu har emellertid inflationen gått ner samtidigt som räntenivån är hög och då är det dyrt att låna.

Om man, vilket jag förespråkar, vill undvika höjning av kommunalskatten och drabbas av ständigt minskade statsbidrag har man all anledning att känna oro.

Gun Hellsvik(m)

(Det innebär att vi måste höja kommunalskatten lite eftersom det absolut behövs en särskild hoppbässa i Högevallbadet, annars kommer endera dagen en olycka att inträffa. – Sättarens anm.)

Ministerpost?

För några veckor sedan läste jag en politisk tänkare i VB som menade att om VPK hade slagit in på samma väg som SF i Danmark, hade vi haft 20 % av väljarna bakom oss.

Jag har funderat på den tanken. Det är märkligt vad stora tankar efter ett tag verkar självklara. Det här är ju lösningen på VPK:s problem – vi tar någon annans program!

Men varför skall vi nöja oss med SF:s? Den danska socialdemokratin har ju omkring 30 % av väljarna bakom sig och den norska ännu fler. Är vi riktigt djärva tar vi SAP:s program – så får vi några ministerposter på köpet.

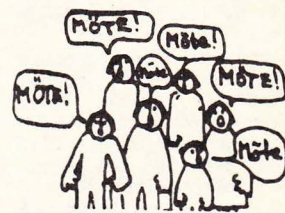
Ernst

En gåva

Häromdagen damp ett kort ned innanför dörren. Det var ett tjuisigt reklamkort med en färgglad illustration. Från posten kom det. »Om några dagar kommer du att få en gåva värd 16:80». Brevbärraren och alla på posten hälsade. Erbjudandet påminde osökt om ett visst företag i branschen *komprimerade böcker*. De utlovar också framtida gåvor. Sexton och åtti motsvarar portohöjningen för 168 frimärken vid senaste höjningen. Så många brev skickar jag inte på flera år.

Men man ska inte vara en surkart. Jag förstår väl att privata företag inte förmår suga upp alla smarta marknadsförare och ekonomer. De ska ju också leva, och de brukar leva gott.

Ellen

CAFE ARIMAN 27.2 kl 29 Gösta Berlings saga ur kvinnoperspektiv.

SKV arrangerar.

VPK IF Träning på Lerbäcksskolan lö 15.2 kl 16-18.

VECKOBLADET

KONTAKTREDAKTÖR Finn Hagberg 12 90 98.